

Mehis Saaber: “Tehniliselt oled hea, aga kasv ei sobi”

Vabakutseline tantsija Mehis Saaber naudib tihedat ja kirevat tööelu. Tegevust jagub kodulinnast Rakverest südamelähedase Jaapanini.

Täna tantsib Mehis Saaber Rakveres rahvusooper Estonia külalisetenduses “Operetikuningas Imre Kálmán”. Tööd ootavad Goltsman Balleti lavastuses ning roll Jaapanis, jätkub õpetaja- ja repetiitoritöö. Muusikalis “West Side Story” on tal aga sõnaline roll nii eesti kui ka inglise keeles.

Mehis Saaber.

Vladislav Musakko

Kui tihe on vabakutselise tantsija tööelu?

Kui lugeda igat uut asja – gala üksiknumbritest ja variatsioonidest varieteeetendusteni –, siis oli mullu uusi rolle üle 20. Olin ise ka üllatunud. Kui trupis olla, võib hooajas olla üks-kaks uut rolli. Käisin ka ühel rahvusvahelisel konkursil.

Annan tunde Goltsman Balleti studios ja tegutsen Tallinna balletikoolis. Loodan, et saan rohkem teha midagi koos Kauri kooliga.

Kuna korraldan teist aastat Rakveres balletigalat, tuleb seal esitusele klassikalisi numbreid, mida teen esimest korda täismahus.

Jätkan rahvusooperi repertuaaris olevate lavastustega “Operetikuningas Imre Kálmán”, “Viiuldaja katusel”, “Savoy ball”, “Lendav hollandlane” ja “West Side Story”, aga jooksvalt võib tulla uusi töid. Muusikalis “Buratino” olen repetiitor, aga vajadusel ise ka laval. Goltsman Balletiga teen lavastuses “Alice Imedemaal” Hullu Kübarseppa ja Alice’i kavaleri Ärtusoldatit.

Järgmise aasta juunis kutsuti mind Jaapanisse “Pähklipurejasse” tantsima, ilmselt Hispaania tantsu. Kõiki detaile selle kohta ma veel ei tea.

Ei saa öelda, et iga hooaeg oleks nii tihe. Vabakutselisena on alati võimalik midagi uut teha, esitada endale väljakutseid, laiendada enda amplituudi. Mulle meeldib selline vaheldusrikkus. Tegemist on olnud küllaga.

virumaateataja.p...

07.09.2019 00:00

Inna Grünfeldt

5000

Rahvusooper Estonia

Estonia teater

Eesti Rahvusballett

Aivar Mäe

Ballett

Ooper

Muusikal

Operett

Olete tantsuelu kõrval kultuurikorralduse magistriõppes. Kuidas on võimalik kõike jõuda?

Endale tundub, et tahaks veel rohkem teha. Olen tegutseja, hea planeerija ja tiheda graafikuga harjunud. Kui on kasvõi üks päev pausi, siis olen üllatunud: mis ma nüüd peale hakkan?

Mulle meeldib, kui on mitu eriala: üks on teatri- ja tantsumailmas, teine on keeled ja kolmas korralduslik teema. Mitu asja teeb elu huvitavaks, ja kui üks kukub ära, on võimalik teisega jätkata, pluss laiem silmaring.

Mind huvitab kultuuri korraldamise pool ja sellega oleks tore tegelda tulevikus. Magistriõppes on üks aasta tehtud. Kuna magistriõpe ja etendused teatris on mõlemad nädalavahetustel, pean mõtlema, kuidas see klappima hakkab. Kui tuleb valida, eelistan esialgu tantsu, sest see sõltub vanusest ja pakkumistest. Õppida on võimalik ka hiljem.

Aasta olin akadeemilisel puhkusel, kuna tuli roll “West Side Storys”.

Mängite “West Side Storys” Chinot. Kuidas juhtus, et Georg Malvius kutsus teid sõnalisse rolli?

Olin Georg Malviusega enne koos töötanud muusikalis “Viiuldaja katusel”. Casting’ule läksin tantsijana. Paar nädalat hiljem saadeti tekstilõik ja kutsuti proovi. Mind valiti Chino rolli. Lavastaja ütles, et olen õige tüüp. Ju ta nägi peale tantsu minus midagi veel.

Prooviperiood oli keeruline, aga positiivne. Mängin eesti ja inglise keeles. Lavastuses on muidugi rohkesti tantsunumbreid.

Algul oli ebakindel tunne, aga olen saanud head tagasisidet ja muutunud kindlamaks. Hea meelega teeksin veel sõnalisi rolle.

Kuivõrd olete kaalunud artistikarjääri välismaal?

Ma pole mõelnud püsivalt ära minna, tahaksin ikka eesti publikule esineda. Olen öelnud ära pakkumisi, kui kodus on juba olemas kokkulepped. Ma ei välista, et käiksin vahepeal ära, aga minu soov on oma publikule heameelt teha. Siin on tunne, et panustad millessegi. Meil on vaja hoida traditsioone. Koduteater on ikka koduteater.

Kuna olen lühikest kasvu – balletimaailmas on meestantsijate miinimumkasv 180 sentimeetrit –, on küll olnud välismaalt huvitavaid pakkumisi, samas on sageli öeldud, et tehniliselt oled hea, aga kasv ei sobi. Meestantsija peab olema naistantsijast pikem. Balletimaailm on selles asjas väga konservatiivne. Samas

pole kasvuvähe määrav, pigem tehnilisus. Mõne pikema partneriga on olnud parem koostöö ja vastastikune tunnetus ning teda on kergem tõsta kui mõnda väikest baleriini.

Teid ootab roll Jaapanis, bakalaureusetöö Tallinna ülikoolis oli Jaapani-teemaline ning olete balletikoolis jaapanlastest õpilastele tõlgiks. Millest selline Jaapani-huvi?

Lapsepõlves tõmbasid mind Jaapani multikad. Siis ma ei teadvustanud, et see on Jaapan. Selgem huvi tekkis 11–12-aastaselt, kui hakkasin edasi uurima multikates tehtavaid ajalooühteid.

Seitsmendas klassis, kui alustasin jaapani keele õppimist, tuli vahetusõpilaseks neiu Jaapanist. Ta hakkas mulle meeldima ja tahtsin suhelda. Ehkki õppisin jaapani keelt, ega ma temaga ikka eriti rääkida ei julgenud. Keele õppimisele aitas aga palju kaasa see, et õpetaja soovitas pidada päevikut jaapani keeles. See oli nagu dialoog iseendaga.

Ülikoolis sain sisse jaapani keele suunale. Huvi ja keelevaist on mul olemas. Võibolla on see pärilik – ema on keeleõpetaja ning vanaisa oli rääkinud mitmesuguseid keeli ilma aktsendita.

Midagi tõmbas mind kogu aeg Jaapani poole, ehkki ma ise ei teadvustanud seda. Mulle ütles üks jaapani proua, mu balletipatsoon, et küllap siis Jaapan valgustas mu südant. Midagi seal tõmbab ja tundub oma. Mõnikord mõtlen jaapani keeles. See aitab keelt alles hoida. Kui sel suvel Jaapanis olin, oli tunne, justkui poleks ära olnudki, et olen tagasi oma teises kodus.

Kui tihedad on teie sidemed jaapani tantsumailmaga?

Suhted toimivad aastast 2015. On tekkinud sõpru ja tuttavaid. Sel suvel olid avatud kursused, kus käivad rahvusvahelised õpetajad. Aastal 2017 esinesin külalisena Cerri balletiteatris ja nemad kutsusid mind nüüd “Pähklipurejasse”. Nad on käinud aastal 2016 esinemas meie laste balletigalal ning sügisesele balletiõhtule tuleb sealt esinema üks neiu. Balletikoolis ja Estonia teatris on õpilasi ja artiste Jaapanist. Ballett on Jaapanis tugev ja suhete loomise võimalusi on.

Olete täna kodulinna Rakvere laval koos siit pärit solistide Heli Veskuse ja Kristel Pärtnaga. Milline lugu on “Operetikuningas Imre Kálmán”?

See on kena ja mõnus lugu, mis räägib helilooja Imre Kálmáni elust, jutustab elulugu ja läbielamisi tema teoste kaudu. Tegemist on operetliku ja kabareeliku lõbusa kontsertlavastusega.

Tantsijale pole see ehk väga suur väljakutse, samas on natuke keeruline ka: isegi Estonia laval tekib ruumipuudus. Siin tuleb joonised enne läbi mõelda. Eks artisti elu ongi selline, et tuleb tingimustega kohaneda.

Mehis Saaber.

Vladislav Musakko

Kolm külalisetendust

Rahvusooper Estonia külastab sel hooajal Rakveret kolmel korral. Täna tuleb esitusele kontsertlavastus Imre Kálmáni elust ja loominguist, kus on peaosades Estonia teatri raskekahurvägi Helgi Sallo ning Hans Miiilberg. 21. novembril muutub Rakvere spordihall üheks õhtuks ooperiteatriks, kus kantakse täismahus ette Giuseppe Verdi ooperipärl “La traviata”, kusjuures Violetta rolli laulab Rakverest pärit ooperisolist Kristel Pärtna. Märtsikuus tervitab rahvusooper lapsi “Pipi Pikksuka“ kogupereetendusega.

Heli Veskus.

Erakogu

Rahvusooper Rakveres

Rahvusooperi solist sopran Heli Veskus: Kindlasti on sel korral esinemine teistmoodi elevust tekitav. Esinemine on, nagu ikka esinemised on, aga kuna mind seob selle linnaga siiamani väga tugev side – minu vanemad elavad siiani Rakveres ja ma käin siin väga tihti –, on see justkui kojumine. Sel korral ma ühendan kaks asja: ma sõidan koju juba päev varem ja laupäeval lähen kodulinna teatris lavale. Ma loodan, et saalis on palju tuttavaid nägusid. Sellest saab kindlasti üks väga eriline õhtu. Rahvusooper Estonia peadirektor Aivar Mäe: Rakverre tuleku üle on estoonlased eriti uhked, sest tegu on ajaloolise hetkega – esimest korda kõlab rahvusooperi artistide ning täiskoosseisus orkestri ja koori esituses nii operett kui ka ooper. Kusjuures nii operetis “Operetikuningas Imre Kálmán” kui ka Verdi ooperis “La traviata” on laval Rakveres sirgunud ooperisolistid Heli Veskus, Kristel Pärtna ja Aule Urb. Praegu on meie etendustele vaid üksikud piletid saadaval, mis näitab väga selgelt seda, et Rakveres on ka Estonia publikut ning meil on siia ikka ja jälle põhjust tagasi tulla. Ja mis seal salata, Rakverest Tallinna on täpselt sama pikk teekond kui Tallinnast Rakverre.

Aivar Mäe.

Tairo Lutter

Sarnased uudised

[Mehis Saaber: "Tehniliselt oled hea, aga kasv ei sobi"](#)

Virumaa Teataja 07.09.2019